

By

TAK

ΤΑΚΡΙΡΙΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΒΙΑΙΟΠΡΑΓΙΩΝ

ΚΑΙ

ΚΑΚΩΣΕΩΝ

11/10/1911

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΒΙΑΙΟΠΡΑΓΙΩΝ ΚΑΙ ΚΑΚΩΣΕΩΝ

Ἐξοχώτατε,

Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ὑπέβαλε τῇ Ὑμ. Ἐξοχότητι διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 214 καὶ ἡμερομ. 9 μαΐου 1011 (327) τακριρίου τὰ αἰτήματα αὐτοῦ διὰ τὸ ἐκπαιδευτικὸν καὶ στρατιωτικὸν ζήτημα. Ἐδήλωσε δ' ἐν αὐτῷ τὸ ἄχθος καὶ τὴν ἀγωνίαν τοῦ ἡμετέρου ἔθνους διὰ τὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀκολουθουμένην ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ πολιτικὴν.

Παρ' ὅλην τὴν ἀφοσίωσιν πρὸς τὸ Κράτος, ἥτις διέπνεε τὸ τακρίριον ἐκεῖνο, ἡ Κυβέρνησις βραδύνει νὰ ἀπαντήσῃ.

Παρὰ ταῦτα, ἐπετάθησαν τὰ διάφορα γεγονότα τὰ διασαλεύοντα τὸ ὅλον προνομιακὸν ἡμῶν καθεστῶς, εἰς ἐπίμετρον δὲ καὶ πρὸς κορύφωσιν τοῦ ἄχθους καὶ τῆς ἀγωνίας τῶν χριστιανῶν, ἐπλεόνασαν οἱ κατὰ τούτων κακοπραγίαι τόσοι ἐν Ρωμυλῖᾳ ὅσον καὶ ἐν Ἀνατολῇ.

Καὶ ὅσα μὲν τοιαῦτα ἀπὸ τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ

συντάγματος ἐγένοντο, ἐγκαίρως ἐγνωστοποίησε καὶ ἰδίᾳ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 276 καὶ ὑπὸ ἡμερομ. 7 αὐγούστου 324 1909 μαζβατᾶ τῶν Δύο Σωμάτων.

Σήμερον ὑποβάλλει τῇ Ὑμ. Ἐξοχότητι τὰ κατωτέρω καὶ δὴ τὰ πρὸ ὀλίγων μόνον μηνῶν γενόμενα καὶ ἐπισήμως γνωστοποιηθέντα τῷ Πατριαρχείῳ.

Καὶ πολλὰ τῶν τοιούτων γεγονότων ἐγνωστοποιοῦντο ἐκάστοτε τῇ σεβ. Κυβερνήσει· αἱ συστηματικαὶ ὁμῶς διαψεύσεις τῶν ἐνεχομένων, ἡ ἀτιμωρησίαν ἢ ἐπίμονος ἐπανάληψις τῶν τοιούτων γεγονότων καὶ ἡ προῖοῦσα αὐτῶν ἐπικίνδυνος ἐξάπλωσις ἀναγκάζουσι τὸ Πατριαρχεῖον νὰ ἀναγράψῃ ταῦτα οἷονεὶ ἐκ καταλόγῳ, ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ὁποίων θὰ ἀντιληφθῇ ἡ Ὑμ. Ἐξοχότης ὅτι δὲν πρόκειται πλέον περὶ τυχαίων καὶ ἐπὶ μέρους γεγονότων.

Τὰ πλεῖστα τούτων διεπράχθησαν καὶ διαπράττονται ὑπ' αὐτῶν τῶν ὀργάνων τῆς ἐξουσίας· τοῦτο δὲ κινεῖ εἰς μίμησιν τὸν ἀπλοῦν ὄχλον, ὅστις ἐρεθιζόμενος μάλιστα ὑπὸ ποικιλωνύμων δημοσιογραφικῶν ὀργάνων, εἶναι πλέον ἢ πιθανὸν ὅτι θὰ προβῇ εἰς ἔτι χεῖρονα καὶ θὰ δημιουργηθῇ οὕτω κατάστασις ἀπελπιστικὴ διὰ τοὺς χριστιανοὺς, ἐπικίνδυνος δὲ εἰς αὐτὸ τὸ Κράτος.

(15 μετζέπ 327) 28 ἰουνίου 1911

Κατὰ νοέμβριον 1910 ἀπάγεται ἐν Ἰσβόρῳ τῆς ἐπαρχίας Ρασκοπρεσρένης ὑπὸ τοῦ Ρόμας Νέκητς, ἐπιπεσόντος μετὰ 4 ἐνόπλων κατὰ τῆς οἰκίας τοῦ πατρὸς αὐτῆς, ἡ Μήτρα Μίλκου Μήτροβιτς καὶ μετὰ τινος ἡμέρας ἐκβιάζεται εἰς ἐξισλάμισιν, χωρὶς νὰ ἐ

πιτραπή ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν ἢ μετὰ τῶν γονέων αὐτῆς συνομιλία.

Ταῦτοχρόνως ἐν Σέρραις παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τοῦ ἀρχιερ. ἐπιτρόπου ἐξισλαμίζεται ἄνευ τῆς παρ' αὐτοῦ νενομισμένης προκατηχήσεως, ἡ ἐκ Καμένης ἐκ Μελενίκου δεκαπενταέτις ἔγγαμος Εὐαγγελία καὶ τοῦτο μὴ καὶ αὐτὴ ἀκολουθήσῃ τῷ παραδείγματι τῆς πρὸ μηνὸς εἰς τὸ αὐτὸ Δ. Συμβούλιον διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν παρουσιασθείσης Στυλιανῆς Χρήστου **ἐν-δεκα ἐτῶν**, ἣτις μόλις ἰδοῦσα τὸν ἀρχιερατ. ἐπίτροπον καὶ τοὺς γονεῖς αὐτῆς, ἀνέκτησε θάρρος καὶ ἔπεν-σεν εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν γονέων της.

Ταῦτοχρόνως ἐν Ἡρακλείᾳ τῆς ἐπαρχίας Ἡρακλείας ἀπάγεται ἡ κόρη Εὐρυδίκη ὑπὸ στρατιωτῶν.

Κατὰ 10]βριον 1910 ὁ εἰσπράκτωρ Ἰζμέτ Ζαῖν ἐν Γοράζδεβιτς τῆς ἐπαρχ. Ρασκοπρεσρένης ἀπαν-τῶν εἰς τοὺς περιφόβους, ὡς ἐκ τῶν κατ' αὐτῶν σκληρῶν μέτρων, χριστιανοὺς, ἐδήλωσεν ἀφελέστατα ὅτι ὁ μόνος τρόπος τῆς ἀπαλλαγῆς αὐτῶν ἀπὸ τῶν πιέσεων καὶ τοῦ διωγμοῦ εἶνε νὰ ἐξισλαμισθῶσι.

Ταῦτοχρόνως ἀποστέλλεται ἐκ Γανοχώρων ὑπὸ τῶν ἀρχῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν πρὸς ἐξισλάμισιν ὁ φρενοβλαβῆς Θεόδωρος ἐξ Ἰντζέκιοῦ τῆς ἐπαρχίας ταύτης.

Ταῦτοχρόνως πτωχὴ γυνὴ ἐκ Καρδαμήλων τῆς Χίου Μαριγὼ τοῦνομα, μήτηρ τριῶν τέκνων, χάριν τοῦ ἄρτου τῶν ὁποίων ὑπηρετεῖ εἰς μουσουλμανικὰς οἰκο-γενείας, παραπειθομένη ἐξισλαμίζεται, **κρατοῦνται δὲ παρὰ νόμους καὶ τὰ ἀνήλικα τέκνα αὐτῆς.**

Κατὰ ἀπρίλιον 1911 ἐν Χασάν κίοϊ τοῦ Καϊ-
 λαρίου τῆς ἐπαρχίας Μογλενῶν ὁ καϊμακάμης προσ-
 καλεῖ τὸν ἐφημέριον τοῦ χωρίου, χωρὶς νὰ ἔχη εἶδη-
 σὶν τινα ἢ Μητρόπολις, καὶ ἐκβιάζει αὐτὸν νὰ ὑπο-
 γράψῃ ὅτι ἤκουσε τὰς καταθέσεις κόρης χριστιανῆς
 ἐλθούσης δῆθεν ἐκ Σμύρνης καὶ θελούσης νὰ ἐξισλα-
 μισθῇ, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς διαμαρτύρεται ὅτι ἡ παρουσια-
 σθεῖσα κόρη δὲν ἦτο χριστιανή, ἀλλὰ μουσουλμανὶς
 δέκα ἐπτὰ ἐτῶν καὶ ἀγνοοῦσα τὴν ἐλληνικὴν. Τοῦτο
 καὶ πράγματι ἐξηκριβώθη κατόπιν, καθόσον ἐγνώ-
 σθη θετικῶς ὅτι προὔκειτο περὶ τῆς 12ετοῦς Θεοδώ-
 ρας, ἣν ἐκ Σμύρνης παραπλανήσας ἀπήγαγεν ὁ υἱὸς
 τοῦ ἐν Καγζαλὰρ Παῖρὰμ τσαούση καὶ ἐπειδὴ ἡ πα-
 ρουσία θὰ ἐμαρτύρει τὸ ἀνήλικον αὐτῆς, ἐπενοήθη τὸ
 ἀνωτέρω μέσον πρὸς ἐξαπάτησιν τοῦ ἱερέως.

Ἐν Μιχαλιτσίῳ τῆς ἐπαρχίας Νικαίας ἡ Κυρια-
 κὴ Χρήστου, μήπω συμπληρώσασα τὸ 15 ἔτος τῆς
 ἡλικίας αὐτῆς, ἐξισλαμίζεται ἄνευ τῶν νενομισμένων
 διατυπώσεων, ὁδηγεῖται δὲ ὑπὸ πάντων τῶν κυβερ-
 νητικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν χωροφυλάκων **ἐπιδει-
 κτικῶς** εἰς τὸν οἶκον τοῦ παραπλανήσαντος αὐτῆν.

Κατὰ μάϊον 1911 ὁ ἀρχηγὸς τῆς χωροφυλακῆς
 ἐν Γκζόρδες Ἀρίφ ἐφέντης ἀπάγει τὴν σύζυγον τοῦ
 Νικολάου Διαμαντίδου εἰς Μαγνησίαν, ὅπου βία ἐπι-
 διώκει τὴν ἐξισλάμισιν αὐτῆς.

Ταῦτοχρόνως ἐν Οἰνόῃ ἐξισλαμίζεται βία κόρη
 12έτις ἄνευ τῶν νενομισμένων διατυπώσεων.

Ἐπίσης ἐν Ἀργυροκάστρῳ ἐξισλαμίζεται ἡ 16έ-
 τις ἐκ Βερατίου Τζίκα Ἀναστασίου, ὑπηρετοῦσα ἐκ

μικρὰς ἡλικίας εἰς μουσουλμανικὴν οἰκογένειαν, χωρὶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ ἔνστασις τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου πρὸς τέλεσιν τῶν νενομισμένων.

Ἐπίσης κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας ἐν Βαϊπούρτ τῆς Ἐρζερούμ μουσουλμάνοι προέβησαν εἰς τὴν ἐξισλάμισιν τῆς ἐννέαετοῦς φρενοβλαβοῦς Εὐας, προτίθενται δ' ἐπίσης δύο ἄλλας γυναῖκας νὰ νυμφεύσωσι μετὰ μουσουλμάνου.

Κατὰ μάϊον ὁ στρατιωτικὸς φαρμακοποιὸς τοῦ 21 μεταγωγικοῦ τάγματος Ὁσμὰν ἐφέντης μετατεθεὶς ἐξ Ὀρτάκιοῦ τῆς Θρίκης εἰς 40 Ἐκκλησίας, ἀπήγαγε καὶ τὴν δεκατετραετῇ Ζωῖτσαν Κωνσταντίνου πρὸς ἐξισλάμισιν.

Κατὰ 8)βριον 1910 ἀξιωματικὸς μετὰ στρατοῦ μεταβὰς εἰς Τότορτσι τῆς ἐπαρχίας Μογλενῶν, ἐβίαζε τοὺς χριστιανοὺς δι' ἀνηκούστων κακώσεων καὶ δαρμῶν νὰ ἀρνηθῶσι τὸν ἐθνισμὸν των καὶ νὰ λέγωσιν ὅτι δὲν εἶναι Ἕλληνες,

Ὁ τσαούσης Βερτεκοπίου Βοδενῶν ἐξεβίαζε τοὺς χριστιανοὺς νὰ ἀρνηθῶσι τὸν ἐθνισμὸν των.

Ὁ μουδέρης Βαρακλῇ Δζουμαγιᾶς διὰ διαφόρων ἀπατηλῶν μέσων καὶ δι' ὑποσχέσεως 10λίρου μηνιαίας ἀμοιβῆς προσεπάθησε κατὰ φεβρουάριον 1911 νὰ πείσῃ τὸν Δημήτριον Νούση Ρότσκαν νὰ διαιρέσῃ τὴν ἐλληνικὴν κοινότητα, λαμβάνων τὴν πρωτοβουλίαν ἰδρύσεως ἄλλης ἐθνικῆς κοινότητος.

Ἐν Λειβαδίτσα τῆς ἐπαρχίας Μογλενῶν χωροφύλακες συλλαβόντες τὸν 60ετῇ Γεώργιον Δόσποραν

διὰ ραπισμάτων καὶ διὰ ραβδισμῶν ἐβίαζον νὰ ἀποσύρῃ τὸν υἱόν του ἀπὸ τοῦ ἐλληνικοῦ οἰκοτροφείου κηρύττων ὅτι δὲν εἶνε Ἕλληνα, μόλις δ' ἀπηλλάγη δούς ἐγγύησιν· αὐτὸς δὲ οὗτος μετὰ τοῦ συνεγχωρίου του Νικολάου Τζάτζου καὶ τοῦ ἐξ Ὀσάνης Στοῦτου Τσοπλάνου, διότι πρὸ διετίας ἐτόλμησαν νὰ κηρύξωσι παρρησίᾳ ἐνώπιον τοῦ ὑποδιοικητοῦ Γευγελῆς ὅτι ὑπόκεινται εἰς τὴν ὀρθόδοξον Μητρόπολιν Μογλενῶν, ἐφυλακίσθησαν. Εἰς φρικτὰ βασανιστήρια ὑπεβλήθησαν καὶ οἱ συγγενεῖς τοῦ ἐκ Τσαρναρέκας τῆς ἐπαρχίας Βοδενῶν μαθητοῦ τοῦ ἐλληνικοῦ οἰκοτροφείου Ἰωάννου Μπέτου, ὅπως ἀποσύρῃσι τοῦτον ἐξ αὐτοῦ.

Ὡσαύτως τῇ 26 μαΐου 1911 οἱ πρόκριτοι τῶν χωρίων Ποζτόβου, Σάτρου καὶ Λοπόβου τῆς περιφέρειας Μελενίκου προσκληθέντες ὑπὸ τῶν κυβερνητικῶν ἀρχῶν, μετὰ βάνανσον ἐξύβρισιν τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους (ὀνομασθέντος ἀτίμου καὶ βρωμεροῦ) καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ὑπὸ τοῦ ἀξιωματικοῦ τῆς χωροφυλακῆς Μελενίκου Χασὰν ἐφέντη, ἠπειλήθησαν διὰ θανάτου καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ συγχωρικοὶ των, ἐὰν ἐξακολουθήσωσι νὰ ὀνομάζωσιν ἑαυτοὺς Ἕλληνας.

Ἐν Ἡρακλείᾳ τῆς Θράκης κατὰ 9]βριον 1910 ὁ ἐκεῖ εὐρισκόμενος στρατὸς πολλαχῶς ἐβεβήλωσε τὸν ἐκεῖ ἀρχαῖον ναὸν τῶν ἁγ. Ἀποστόλων. Τοῦ μητροπολίτου Ἡρακλείας γνωστοποιήσαντος τοῦτο εἰς τὴν διοίκησιν Ραιδεστοῦ, οἱ στρατιῶται ἐπανελθόντες συνέτριψαν καὶ κατέσκαψαν τὴν τε ἱερὰν πρόθε-

σιν καὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, ἅτινα αἰῶνες ὅλοι ἐσε βάσθησαν.

Κατὰ μάϊον 1911 οἱ ἐκ τοῦ συλλαλητηρίου Κατερίνης ἐπιστρέφοντες βόσνιοι μετανάσται, διερχόμενοι διὰ τοῦ χωρίου Ἀγιάνη, ἔθραυσαν θύρας καὶ παράθυρα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ ἐν λόγῳ χωρίου, ἀφῆρσαν πᾶν ὅ,τι ὑπῆρχε πολύτιμον εἰς ἱερὰ ἄμφια καὶ σκεύη μέχρι καὶ τοῦ κατασαρκίου τῆς ἁγ. Τραπεζῆς καὶ, τέμαχίσαντες, ἔρριψαν χαμαὶ τὰς ἱερὰς εἰκόνας καὶ τὰς κανδήλας καὶ ἐν γένει κατέστρεψαν πάντα τὰ ἐν τῇ ἱερᾷ Ἐκκλησίᾳ εὕρισκόμενα ἱερὰ ἀντικείμενα.

Ἐν Μουδανίοις τῆς ἐπαρχίας Προύσης κατὰ τὴν 24 μαΐου ἐ. ἔ. μωαμεθανοὶ κάτοικοι τοῦ χωρίου Τσαπνῇ εἰσελθόντες εἰς τὸ παρακείμενον ἱερὸν ἁγίασμα τοῦ ἁγ. Παντελεήμονος κατέρριψαν τὴν ἐν αὐτῷ ἀρχαίαν ἱερὰν εἰκόνα καὶ ἐξώρυξαν διὰ μαχαίρας τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν ταύτης.

Ὁ παρὰ τὸ χωρίον Ἡράκλεια τῆς Κεσσάνης κατεσκηνωμένος στρατὸς, συμποσούμενος εἰς 500 περίπου, τρομοκρατεῖ τὸν τόπον, νύκτα καὶ ἡμέραν περιφερόμενος εἰς τὰς ὁδοὺς, εἰς τρόπον ὥστε καὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἀδυνατοῦσι νὰ ἐξέλθωσιν εἰς τὰς ἐργασίας αὐτῶν· ὁ δὲ κόλ ἀγασῇ Σαμῇ βέης περιερχόμενος τὰ καφενεῖα, ὑβρίζει ἀναφανδὸν τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην καὶ τὸν ὀρθόδοξον κλῆρον.

Ἐν Φλωρίνῃ κατὰ φεβρουάριον ἐ. ἔ. οἱ καϊμακάμαι Βεστράν καὶ Σούροβιτς χαιρετισθέντες ὑπὸ τοῦ

μητροπολίτου Μογλενῶν δὲν ἀνταπέδωκαν τὸν χαιρετισμόν· ἐπειδὴ δὲ οὗτος ἐξέφρασε λύπην ἐπὶ τοῦ τῷ, ὁ μουδέρης Σούροβιτς ἐπετέθη σκαιῶς κατ' αὐτοῦ καὶ ἦτο ἔτοιμος νὰ ἐπιτεθῇ καὶ διὰ τοῦ καθίσματος, ὅπερ ἔλαβεν εἰς χεῖρας, ἔὰν οἱ παρατυχόντες δὲν ἀνεχαίτιζον αὐτόν.

Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἑρακλείας ὁ ἐκατόνταρχος Μαλγάρων Ζιᾶ κατὰ φεβρουάριον ὡσαύτως, συλλαβὼν τὸν ἱερέα τοῦ χωρίου Καρατζᾶ Χαλῆλ παπᾶ Ἡλίαν, ἀπέστειλε σιδηροδέσμιον τῇ συνοδείᾳ δύο χωροφυλάκων εἰς Ραιδεστόν, ἐπὶ καταγγελίᾳ δῆθεν ὅτι ἔκλεψεν ἓνα χοῖρον ἐκ τοῦ ἀμπαρίου τῆς Κυβερνήσεως· προφανῶς ὅμως πρὸς ἐκδίκησιν καὶ κορεσμόν πάθους διὰ προλαβοῦσαν κατ' αὐτοῦ καταγγελίαν τοῦ ἱερέως τούτου καὶ τῶν χριστιανῶν, ἔνεκα ὕβρεως κατὰ τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, ὅπερ ὠνόμασε «πὶς μιλλέτ».

Ἀποφάσει τοῦ στρατοδικείου Μοναστηρίου, συλλαμβάνεται καὶ μεταφέρεται δέσμιος ἐκ Φλωρίνης εἰς τὰς φυλακὰς Μοναστηρίου ὁ ἱερεὺς Ἀθανάσιος, ὅστις καὶ ἀπολύεται καταδειχθεὶς ἀθῶος συνεπείᾳ ἐνστάσεων τοῦ μητροπολίτου.

Ὁ καϊμακάμης Οὐζοῦν κλοπρὸν Νουσρέτ βέης κατὰ τὸν παρελθόντα ἀπρίλιον ἐκ κακοτροπίας καὶ μισαλλοδοξίας προέβη εἰς κατάσχεσιν τοῦ χρηματικοῦ προΐόντος δίσκου, περιανομένου κατὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ ἁγ. Σπυρίδωνος ὑπὲρ τῆς ἱερᾶς Ἐκκλησίας καὶ πρὸς βοήθειαν τῶν πασχόντων, χαρακτηρίσας τὸ πρᾶγμα ὡς διενεργούμενον ὑπὲρ ἀλλοτρίων σκοπῶν, ὅπερ ὅμως δικαστικῶς ἀπεδείχθη ἀνυπόστατον.

Ὁ αὐτὸς καημακάμης κατὰ τὴν παραμονὴν τοῦ παρελθόντος Μ. Πάσχα δὲν ἐπέτρεψε τὴν εἴσοδον τοῦ ἱερέως εἰς τὰς φυλακὰς πρὸς μετάδοσιν τῶν ἀχράντων μυστηρίων. εἰς τοὺς φυλακισμένους 40 περίπου χριστιανοὺς, ἐπὶ προφάσει ὅτι ὁ ἱερεὺς ἠδύνατο νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τούτους ἀνταρτικὰ φρονήματα καὶ ἐπὶ τῷ χαρακτηρισμῷ τῆς θείας κοινωνίας ὡς οἰνοπνευματώδους ποτοῦ, ὅπερ ἀπαγορεύεται.

Ἐν τῷ χωρίῳ Παλαιοχῶρι τῆς ἐπαρχίας Μογλενῶν ὁ καϊμακάμης Καγζαλὰρ καὶ ὁ ἐκατόνταρχος τῆς χωροφυλακῆς ἐπισκεφθέντες τὴν ἑλληνικὴν σχολὴν, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης συνοδείας καὶ ἀποστείλαντες τὸν διδάσκαλον ἵνα ἐτοιμάσῃ ἐν τῷ οἴκῳ τὰ πρὸς δεξίωσιν αὐτῶν, προέβησαν εἰς ἀσελγεῖς πρὸς τὴν διδασκάλισσαν, 16έτιδα κόρην, προτάσεις.

Ἐν Πρεβέζῃ κατὰ τὰς τελευταίας ἑορτὰς τοῦ Πάσχα αἱ ἀρχαὶ τοῦ τόπου, προφάσει τηρήσεως τῆς δημοσίας τάξεως ἀπὸ τῶν συνήθων πυροβολισμῶν, προέβησαν εἰς μέτρα οὐ μόνον μὴ ἐπιτρέψαντα τοῖς χριστιανοῖς τὴν ἐλευθέραν ἐκτέλεσιν τῶν θρησκευτικῶν αὐτῶν τελετῶν, ἀλλὰ καὶ ἱκανὰ παρ' ὀλίγον νὰ ἔχωσιν ἀξιοθρηνητοὺς συνεπείας.

Ἐν Καλύμνῳ ὡσαύτως, τῇ Κυριακῇ τοῦ παρελθόντος Πάσχα, ἀστυνόμοι εἰσελθόντες εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν διέκοψαν τὴν θείαν λειτουργίαν.

Κατὰ τὸν παρελθόντα ἀπρίλιον, ἐπὶ τῇ βάσει ἀπλῆς καὶ ἀβασίμου κατηγορίας, ἀποκλείεται αὐθαίρετως τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ὑπὸ τοῦ νομάρχου ὁ μητροπολίτης Σμύρνης.

Ἐν Καστορίᾳ κατὰ 10]βριον π. ἔ. ὁ ἐκεῖθεν ὄρ-
μώμενος Σελήμ βέης καταγινόμενος εἰς τροφοδότησιν
τοῦ στρατοῦ, κατέλαβεν αὐθαιρέτως τὴν νομὴν τοῦ
χωρίου Ζδράλτσης.

Οἱ ὀθωμανοὶ κάτοικοι Χρουπίστης, δυνάμει φερ-
μανίων ἐπιτρεπόντων αὐτοῖς τὴν ξύλευσιν, προέβησαν
εἰς ἐκκοπὴν καὶ δῆωσιν καὶ αὐτῶν τῶν ἐν τοῖς ἀγροῖς
καὶ κήποις τῶν πέριξ χωρίων καρπίμων δένδρων· τὸ
δὲ μᾶλλον ζημιωθὲν ἐκ τούτων τυγχάνει ἡ Ἀσπροεκ-
κλησιὰ, οὗ αἱ ζημίαι ὑπολογίζονται εἰς 30 χιλιάδας
γρόσια. Παρὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Δ. Συμβουλίου, ἐπι-
κυρωθεῖσαν καὶ δικαστικῶς, δι' ἧς ἀναγνωρίζεται τὸ
δίκαιον τῶν παραπονουμένων, οἱ μουσουλμάνοι Χρου-
πίστης ἀπὸ ἔτους ἤδη ἐπανέλαβον τὰς ἐπιθέσεις καὶ
δηώσεις αὐτῶν προχωρήσαντες ἤδη μέχρι τῶν προ-
θύρων τοῦ εἰρημένου χωρίου· μαθηταὶ δὲ καὶ γυναῖ-
κες μεταβάντες εἰς ὕδρευσιν, ὑπέστησαν ἐπίθεσιν.
Τῶν παραπόνων τῶν πασχόντων μὴ εἰσακουομένων
οὔτε ἐν τῇ μουδιρίᾳ Χρουπίστης, λόγῳ ὅτι ἡ Ἀσπρο-
εκκλησιὰ ὑπάγεται εἰς τὴν ὑποδιοίκησιν Ἀνασελί-
τσης, οὔτε ἐν Ἀνασελίτση, λόγῳ ὅτι οἱ ἀδικοῦντες
ὑπάγονται εἰς Χρούπισταν, ὁ μουδῖρης Χρουπίστης,
συνεπείᾳ ἀντιστάσεως τῶν γυναικῶν τοῦ χωρίου καὶ
ἐκδιώξεως τῶν ἐπιδρομέων, αὐτὸς μὲν καλέσας ἐξύ-
βρισε τὸν ἱερέα, οὐδὲν αὐτοῦ ἱερὸν σεβασθεὶς, ὁ δὲ
ὑπολοχαγὸς, ὁ καλούμενος Χαμίτ τῆς Χρουπίστης,
λαβὼν ἰδιαιτέρως ἕκαστον τῶν προκρίτων ἄνευ ἀνα-
κρίσεως, τὸν μὲν δήμαρχον ἐρράπισε, τὸν δὲ σύμβου-
λον ἐγρονθοκόπησε καὶ κρατήσας τὸ ἑσπέρας ἐν τῇ

φυλακῇ, ἐξαπέστειλε τὴν ἐπομένην τούτους εἰς Κα-
στορίαν.

Ἐν Ἐρζεροῦμ εἰς τὸ χωρίον Χούλεγκ ἐπὶ γαιῶν
ἀνηκουσῶν εἰς τοὺς χριστιανοὺς ὀρθοδόξους καὶ ἁρ-
μενίους ἡ Κυβέρνησις ἐπέτρεψε νὰ ἐγκατασταθῶσι
μωαμεθανοὶ μετανάσται ἐκ Ρωσσίας ἐκ τῆς φυλῆς
Τερεκεμέ, χαρακτηρίζουσα τὰς γαίας ὡς μαχλούλια,
καίτοι οἱ χριστιανοὶ ἐφάνησαν πρόθυμοι καὶ νὰ τὰς
ἀγοράσωσιν ἐκ νέου. Ἐκ τῆς τοιαύτης ἐγκαταστά-
σεως, ἐκτὸς τῶν ἄρπαγῶν, οἱ χριστιανοὶ ὑποφέρου-
σι τὰ πάνδεινα σὺν ἄλλοις δερόμενοι καὶ δολοφονού-
μενοι, καὶ ταῦτα πρὸς ἐξαναγκασμὸν εἰς ἐκπατρισμὸν
καὶ ἐγκατάλειψιν καὶ αὐτῶν τῶν οἰκιῶν των. Τὸ ἔρ-
γον τοῦτο ἐξακολουθοῦσιν οἱ Τερεκεμέ οὐδαμῶς ὑπὸ
τῶν ὀργάνων τῆς ἐξουσίας ἐνοχλούμενοι.

Κατὰ 7]βριον 1910 ὁ ἐκ Μαυρόβου Τζεμὴλ
συλλαβὼν ἐν τοῖς ἀγροῖς ἔγγαμον γυναῖκα ἠτίμασεν
αὐτήν.

Κατὰ μάρτιον 1911 ὁ μουδέρης Τεστέκ μετα-
βὰς μετὰ χωροφυλάκων εἰς τὸ χωρίον Ἀλαντζίκ τῆς
ὑποδιοικήσεως Ἐρ-μπαα τοῦ νομοῦ Σεβαστείας, συνέ-
λαβε τὴν Τσακίραν Ἐλευθερίου, ἣν δέσας χεῖρας καὶ
πόδας ἔρριψεν εἰς προσωρινὴν φυλακὴν, ὅπου ἐπὶ 6
ἡμέρας ἐξηκολούθουν διὰ τῆς βίας ἀσελγοῦντες ἐπ'
αὐτῆς. Τὴν αὐτὴν ὑπέστησαν τύχην ἡ Σοφία Β. Βαϊ
ράμογλου, ἡ Φωτεινὴ Λαζάρου Βαϊράμογλου καὶ ἡ
Ἀναστασία Χρύσου, αἵτινες φοβούμεναι τὴν θηριω-
δίαν τοῦ μουδέρου εἶχον καταφύγει εἰς τὰ ὄρη ἢ εἰς

πλησιόχωρα χωρία. Ὅμοιαι ἀπειλαὶ ἀπηυθύνθησαν καὶ πρὸς τὴν σύζυγον τοῦ μουχτάρη Ἀναστασίαν, ἣτις μόλις κατώρθωσε νὰ σωθῇ.

Ἐν Δυρραχίῳ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐξόδου τῶν μαθητριῶν ἐκ τοῦ ἑλλην. παρθεναγωγείου, τουρκόπαιδες ἐπετέθησαν μετὰ μαχαιρῶν κατ' αὐτῶν, αἰσχρολογοῦντες λόγοις καὶ ἔργοις, αἵτινες ἐσώθησαν τῇ ἐπεμβάσει τῶν διαβατῶν.

Κατὰ 10]βριον τοῦρκοι στρατιῶται ἐν 40 Ἐκκλησίαις συλλαβόντες τὸν δεκαπενταετῇ Εὐστάθιον Χρ. Καζᾶν μεταβαίνοντα εἰς τὸ χωρίον τοῦ Σκοπὸν ἐξεβίασαν ἀσελγῶς, ἀφαιρέσαντες καὶ τὸ εὐρεθὲν ἐπ' αὐτοῦ χρήμα, διασωθέντα δὲ παρὰ τῶν κατὰ συγκυρίαν διερχομένων διαβατῶν.

Κατὰ τὸν 8]βριον 1910 ἐν Βελκαμένη ὁ ἱερεὺς καὶ ἀρχιερατ. ἐπίτροπος Παπᾶ Δημήτριος, καὶ τοι ἐγκαίρως παρουσίασε τὰ ὄπλα τῶν εἰς Ἀμερικὴν ἀπουσιαζόντων νιῶν αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἀφοπλισμοῦ, ἐδέρετο ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς ἐξουσίας ἀνὰ πᾶσαν ὥραν μέχρι λιποθυμίας ἀπὸ τῆς 8—12 ὥρας. Ἐπίσης ὁ ἐν Στρεμπένῳ 60ετῆς Παπᾶ Παναγιώτης ἐδάρη ἀνηλεῶς, τὸν δὲ ἱερέα Στρεμπένου Δημήτριον ζητήσαντα νὰ μεταβῇ εἰς τὸν ἐσπερινὸν ὁ ἀξιωματικὸς ἐρράπισεν ἐπανείλημμένως.

Κατὰ τὸν αὐτὸν περίπου χρόνον ἐν Ὁσλιάνῃ τῆς ἐπαρχίας Βοδενῶν ὁ μουχτάρης Γεώργ. Γάντζιος προσκληθεὶς εἰς Πόδος ὑπὸ τοῦ ἐκατοντάρχου Μεχμέτ ἐφέντη, ἀφοῦ ἐδάρη ἀνηλεῶς εἰς τοὺς πόδας, ὑπεχρεώ-

θη νὰ ἴσταται ὀρθίος ἐπὶ τοῦ ἐνὸς μόνου ποδὸς ἐφ' ἱκανὴν ὥραν, ἐδέρετο δὲ ὁσάκις ἀποκάμνων κατεβίβαζε καὶ τὸν ἕτερον πόδα. Παρὰ δὲ τὴν ἐκ τῆς ρινὸς ἐκ τῶν γρονθοκοπημάτων αἱμορραγίαν καὶ τοὺς ἄλλους τοῦ σώματος καὶ τῶν ποδῶν πόνους, διέταξαν αὐτὸν νὰ γονυπετήσῃ καὶ ἔθηκαν ἐπὶ τῶν κνημῶν αὐτοῦ ράβδον, ἐπὶ τῶν ἄκρων τῆς ὁποίας ἐκαθέσθη ἀνὰ εἰς στρατιώτης καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων ἕτερος ἐπὶ δύο συνεχεῖς ὥρας, μεθ' ὃ ὀδηγοῦσιν αὐτὸν εἰς τὸ χωρίον σχεδὸν ἡμιθανή. Τὰ αὐτὰ ἠπείλησεν ὁ αὐτὸς ἐκατόνταρχος καὶ κατὰ τῶν δύο ἀζάδων καὶ κατὰ τοῦ 74ετοῦς ἱερέως τοῦ χωρίου, ὃν μάλιστα διέταξε νὰ γυμνωθῇ καὶ κατακλιθῇ διὰ τὰ αὐτὰ βασανιστήρια, ἀλλὰ δὲν προέβη περαιτέρω ἀρκεσθεῖς μόνον εἰς μερικὰ λακτίσματα.

Ἐν Τότορτσι τῆς ἐπαρχίας Μογλενῶν ὁ πρῶην ἀρχιληστῆς Δημ. Δούμου λαβὼν ἀπεριόριστον ἐξουσίαν παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν συμμοριῶν ἐπιτροπῆς, συλλαμβάνει καὶ δέρει ἀπανθρωπότατα τὸν ἐκ τῶν προκρίτων Στόϊκον Λίτσκου· πρὶν ἢ τελειώσῃ τὸ ξυλοκόπημα αὐτοῦ φθάνει εἰς τὸ χωρίον ἀξιωματικὸς μετὰ στρατοῦ, ὅστις συλλαμβάνει καὶ ἀπάγει ἑτέρους πέντε ἐκ τῶν προκρίτων, ἐν οἷς καὶ τὸν ἀνήλικον υἱὸν τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου, τὴν δ' ἐπιοῦσαν ἕτερος ἀξιωματικὸς μετὰ στρατοῦ μεταβὰς, ὑπέβαλε πάντας σχεδὸν τοὺς χωρικοὺς εἰς ἀνηκούστους κακώσεις καὶ δαρμοὺς, μηδὲ τοῦ 70ετοῦς ἱερέως Μποζίνου ἐξαιρουμένου.

Τῇ 29 8]βρίου 1910 ὁ μουτεσαρίφης Σερρῶν

μεταβὰς εἰς Βαρακλῇ Δζουμαγζᾶ προσεκάλεσε τὸν μουχτάρην Δημήτρ. Δζεμαῖλαν, παρὰ τοῦ ὁποίου ἐζήτησε νὰ παραδώσῃ αὐτῷ 300 ὅπλα· ἐπὶ τῇ δηλώσει δὲ τοῦ μουχτάρη ὅτι ταῦτα πρὸ 4 μηνῶν συνέλεξεν ἢ ἐπὶ τοῦ ἀφοπλισμοῦ ἐπιτροπῇ, ἔρριψεν αὐτὸν χαμαὶ καὶ ἔδειρεν ἀνηλεῶς, πρῶτον μὲν αὐτὸς ὁ μουτσαρίφης καὶ κατόπιν ἄλλοι.

Κατὰ 9]βριον 1910 οἱ ἀμνηστευθέντες κάτοικοι Μπεράνης διὰ τὰ γεγονότα τοῦ 1909 ἤρξαντο καὶ πάλιν συλλαμβανόμενοι καὶ φυλακιζόμενοι, ὡς ὁ διδάσκαλος Θωμᾶς Ἰωσήμοβιτς, Μάξιμος Βούγζοβιτς καὶ Θωμᾶς Δοσλιάκ.

Κατὰ 10]βριον 1910 ὁ ἱερεὺς Θεόδωρος ἐν Ὑμισῷ μεταβαίνων παρὰ τινι οἰκογενείᾳ, πρὸς ἐκπλήρωσιν θρησκευτικοῦ καθήκοντος, αἴφνης εὐρέθη πρὸ δύο ἀστυνόμων, ζητούντων νὰ ὀδηγήσωσιν αὐτὸν εἰς τὸ δικαστήριον, τούτου δὲ ἀρνηθέντος καὶ ζητήσαντος νὰ εἰδοποιηθῇ ἡ Μητρόπολις, 10 στρατιῶται ἐκεῖ που εὕρισκόμενοι, ἐπιτίθενται κατ' αὐτοῦ καὶ διὰ τῶν ἀκτηρίδων τῶν ὅπλων κτυπῶντες, ἔσυραν αὐτὸν εἰς τὸ διοικητήριον, ὅπου μηδεμιᾶς εὐρεθείσης ἐνοχῆς, ἀπελύθη ἀκούσας τὸ σύννηθες «γλαγνῆς ὀλδοῦ».

Ἐν Φθίνα τῆς Πρεβέζης ἐδάρη ἀνηλεῶς ὑπὸ στρατιωτῶν ὁ μουχτάρης διότι δὲν ἐγνώριζε ποῦ ἐκρύπτετο ὁ ληστής Νικόλαος Δήμα.

Ἐν Νεγάδαις ὁ Δαοὺτ τσαούσης κατὰ 7]βριον 1910 ἀφοῦ ἔδειρεν ἀνηλεῶς τὸν Γ. Μπέκαν, διότι ἤρνήθη νὰ παραδώσῃ αὐτῷ τὸ ὅπλον αὐτοῦ, μετέφερεν αὐτὸν εἰς Πρέβεζαν, ὁπόθεν μετὰ ἐνὸς καὶ ἡμίσεος μηνὸς φυλάκισιν ἀπελύθη.

Ὁ αὐτὸς Δαοὺτ τὴν 17 Ἰανουαρίου τὸν ποιμένα τῆς μονῆς τοῦ Λεκατσᾶ Ἀριστείδην Καμπέρην, μὴ θελήσαντα νὰ ἀφήσῃ τὰ πρόβατα τῆς μονῆς καὶ ἀκολουθήσῃ αὐτῷ ἔδειρεν ἀνηλεῶς εἰς βαθμὸν, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ περιπατῇ. Μεθ' ὃ ζητήσας παρ' αὐτοῦ ὅπως δηλώσῃ τὸ κρυσφύγετον τοῦ ληστοῦ Πλιᾶκα, ἐπὶ τῇ ἀπαντήσῃ ὅτι ἀγνοεῖ, ἐδάρη καὶ πάλιν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε ἐδέησεν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας νὰ μείνῃ κλινήρης.

Ἐν Δούρῳ ὁ σούπασης Μερτζᾶν ἀγᾶς ἔδειρεν ἀνηλεῶς τὰς γυναῖκας τῶν χωρικῶν, διότι ἠθέλησαν νὰ ἀντιστῶσιν εἰς αὐθαίρετον ἄρπαγὴν ἀγροῦ ἀπὸ τοῦ καλλιεργήσαντος αὐτὸν χωρικοῦ καὶ τὴν παράδοσιν αὐτοῦ εἰς ἄλλον ἐπὶ ἰδίᾳ ὠφελείᾳ.

Ἐν ταῖς κεντρικαῖς φυλακαῖς Πρεβέζης τὴν 17 Ἰανουαρίου 1911 δύο τῶν φυλακισμένων, διότι ἤρρισαν πρὸς ἀλλήλους, ἐδάρησαν διὰ πασσάλου ὑπὸ τοῦ στρατιώτου Ταρέλη, τοῦ γραμματέως τῶν φυλακῶν Ὁμέρ καὶ τοῦ Βλάστρος ὄνπαση εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε ἡ κατάστασις τοῦ ἑνὸς ἐξ αὐτῶν ἐμπνέει ἀνησυχίας.

Κατὰ ἀπρίλιον 1911 οἱ μετανάσται 11 τουρκικῶν χωρίων τῆς ὑποδιοικήσεως Μαλγάρων καταρτίσαντες 900 ἀμάξας μετέβησαν ἐφωδιασμένοι διὰ πελέκεων εἰς τὸ δάσος τοῦ χωρίου Καρατζᾶ Χαλῆλ, κατ' ἐντολήν, ὡς ἔλεγον, τοῦ ἑκατοντάρχου Μαλγάρων. Ἐπειδὴ δὲ οἱ χωρικοὶ, ὡς εἶνε ἐπόμενον, ἀντέστησαν κατὰ τῶν ἐπιδρομέων, ἐπέπεσαν οὗτοι κατ' αὐτῶν πληγώσαντες τέσσαρας ἀνδρας καὶ μίαν γυναῖκα,

οἵτινες μετεφέρθησαν μὲν εἰς Μάλγαρα πρὸς ἰατρικὴν περίθαλψιν, ἔμειναν ὅμως ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν ἐπὶ 24 ὥρας, χωρὶς νὰ πλησιάσῃ αὐτοὺς οὐδεὶς, κατ' ἐντολὴν τοῦ καϊμακάμη. Τὴν ἐπιοῦσαν ἐπληγώθη ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐπιδρομέων ὁ Χρῆστος Ἀρχοντῇ.

Οἱ τοῦρκοι κάτοικοι τοῦ Σαραγλῇ, ἀρπάσαντες παρανόμως γαίας τῶν χριστιανῶν Καβατζικίου, εἰς πᾶσαν διαμαρτυρίαν αὐτῶν ἀπαντῶσι δι' ὕβρεων καὶ ξυλοκοπημάτων· ὅτε δὲ τελευταῖον ἠθέλησάν τινες νὰ ἀντιστῶσι, συνελήφθησαν δώδεκα ἐξ αὐτῶν καὶ κρατοῦνται ἀδίκως ὅλως εἰς τὰς φυλακάς.

Κατὰ μάϊον 1911 ὁ τὸν νομὸν Μοναστηρίου λυμαινόμενος Γιουνοὺς διεβίβασεν εἰς τοὺς χριστιανοὺς Γρεσνίτσης ἐπιστολὴν, διατάσσουσαν αὐτοὺς ὀνομαστὶ νὰ καταβάλωσιν ἐντὸς μιᾶς ἐβδομάδος τὸ ὀριζόμενον ὑπ' αὐτοῦ δι' ἑκάστον ποσὸν, ἀνερχόμενον ἐν συνόλῳ εἰς λίρας 529.

Ἐπίσης συμμορία ἐνεδρεύσασα ἐγύμνωσε τὸν ἱερέα τοῦ Προγκίου τῆς ἐπαρχίας Δρυϊνουπόλεως Νικόλαον καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ Π. Γ. Πουραβέλη καὶ Ἡλίαν ράπτην ἀφαιρέσασα καὶ αὐτὸ τὸ ράσον καὶ τὸ καλυμμαύχιον τοῦ ἱερέως, ἀποδίδεται δὲ τὸ πρᾶγμα ἐπιτοπίως εἰς τοὺς λεγομένους ἀγροφύλακας, οἵτινες κατήντησαν μάστιγες τῶν χριστιανικῶν κοινοτήτων.

Τῇ 25 μαΐου συνελήφθη ὑπὸ τοῦ καϊμακάμη καὶ τοῦ ἐκατοντάρχου Ζηλιαχώβης ὁ ἐκ τῶν προκρίτων Ἀλιστράτης Γ. Στουῦμένος καὶ ὠδηγήθη εἰς Ζηλιάχοβαν πεζῇ, δερόμενος καθ' ὁδὸν καὶ διότι δὲν ὤ-

μολόγει ποῦ κρύπτονται αἱ ἑλληνικαὶ συμμορίαι, τὰς ὁποίας δῆθεν αὐτὸς ἔκρυπτε, καὶ διότι δὲν ἠδύνατο νὰ βαδίσῃ ἔνεκα τῆς ἀσθενοῦς αὐτοῦ κράσεως· οὕτω δὲ ἐξηντλημένον ἐκ τῶν βασάνων καὶ τῶν δαρμῶν ἀπέστειλαν εἰς Σέρρας.

Οἱ μουχτάριδες, ἀζάδες καὶ πολλοὶ τῶν προκρίτων τῶν χωρίων Κοκκινοπλοῦ, ἀγ. Δημητρίου, Σέλους καὶ Δουχλίστης τῆς ἐπαρχίας Ἐλασσῶνος, πολλάκις ἐξυλοκοπήθησαν ἀνηλεῶς πρὸς παράδοσιν τῶν ληστῶν τῶν ἀπαγαγόντων τὸν γερμανὸν καθηγητὴν Ρίχτερ. Ἐξυλοκοπήθη ὡσαύτως ὁ γέρων ἱερεὺς τοῦ χωρίου Σέλους, ὑπὸ στρατιωτῶν καὶ χωροφυλάκων. Ἐκτὸς τούτων ὁ μουλαζίμης τῆς χωροφυλακῆς συναθροίσας πεντηκοντάδα γυναικῶν ἐκ Κοκκινοπλοῦ, ἡ πείλησεν αὐτὰς καὶ ἐφυλάκισεν ἐν τῇ σχολῇ, ἥτις, ὡς καὶ ἡ τοῦ χωρίου Σέλους μετεβλήθησαν εἰς φυλακὰς γυναικῶν, διακόψασαι ἀναγκαστικῶς τὴν λειτουργίαν αὐτῶν. Ἀπαιτεῖ προσέτι ὁ μουλαζίμης τὴν παράδοσιν ὅπλων κεκρυμμένων δῆθεν, ἅτινα μὴ ἔχοντες νὰ παραδώσωσιν οἱ χωρικοὶ, ὑφίστανται συνεχῇ τὰ ξυλοκοπήματα τῶν ἀπαιτούντων. Πολλοὶ τούτων ἤρξαντο καταλείποντες καὶ οἰκίας καὶ περιουσίας κατερχόμενοι εἰς Ἐλασσῶνα. Ἐν τῷ Ἀγίῳ Δημητρίῳ ἐκ τῶν ξυλοκοπηθέντων ἀπέθανεν εἰς χωρικὸς καὶ ἕτερος ἐπίσης εἰς τὸ Κοκκινοπλοῦ, παρεφρόνησε δὲ ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ κόρη, διότι ἐνώπιόν της ἐδέρετο καὶ ἐβασανίζετο ὁ ἀδελφός της.

Ἐν Ἐγρὶ δερὲ τῆς ἐπαρχίας Δράμας συνελήφθησαν καὶ μέχρις ἀναισθησίας ἐδάρησαν κατὰ τὴν

23 καὶ 24 μαΐου ὑπὸ τοῦ καϊμακάμη Ζιλαχόβης καὶ τοῦ ἑκατοντάρχου τῆς χωροφυλακῆς οἱ χωρικοὶ Ἰωάννης Γεωργίου μετὰ τοῦ υἱοῦ του Κωνσταντίνου, Ἀθασιος Δημητρίου Ζακχαῖος καὶ Μαρίνος Δαυίδ, οἷτινες καὶ ἀπήχθησαν δέσμιοι εἰς Ζιλιάχοβαν. Ἐκεῖ δι' ἀνηκούστων βασανιστηρίων καὶ δὴ καὶ ἐμπήξεως αἰχμηρῶν ξυλαρίων εἰς τοὺς ὄνυχας ἠναγκάσθησαν νὰ ἐπαναλαμβάνωσι τὰ καθ' ὑπαγόρευσιν τῶν ἀρχῶν λεγόμενα, τὴν συνάντησιν δηλονότι αὐτῶν μετὰ τῆς ἀνυπάρκτου ἐκεῖ ληστρικῆς συμμορίας Δούκα καὶ τὴν δῆθεν ἀπόκρυψιν αὐτῆς παρὰ τῶν προκριτότερων Κωνσταντίνου Βοζίκη, Γεωργίου Κομβόκη καὶ Γεωργίου Ἀστερίου.

Τῇ 9 δεκεμβρίου 1910 συλληφθέντες, ὅλως ἀναίτιως, οἱ ἐκ Λουγγούσης τῆς Γευγελῆς Ρογκότης καὶ Καβαλιζίκης, ἀπήχθησαν εἰς τὰς φυλακὰς καὶ ἐδάρησαν ἀνηλεῶς.

Κατὰ φεβρουάριον 1911 εἰς Ἑρνίκιοι τῶν Σερδῶν ἐτραυματίσθη ὁ Μήτας Πένα ἐκ Ράμνης, παντοπώλης.

Κατὰ μάρτιον οἱ δημογέροντες τοῦ χωρίου Τυρνόβου ἐν τῷ νομῷ Μοναστηρίου, μεταβάντες εἰς τὸν γεν. διοικητὴν ἵνα ὑποβάλωσι παράπονα κατὰ τοῦ ἐξυβρίσαντος αὐτοὺς χωροφύλακος Χασὰν ἐφένδη, κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν συνελήφθησαν ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐδάρησαν ἀνηλεῶς.

Κατ' ἰούνιον εἰς τὸ χωρίον Γκραδέντσα τοῦ νομοῦ Μοιαστηρίου χωροφύλακες ὑπ' ἀξιωματικὸν ἔδειραν ἀνηλεῶς 10 χωρικοὺς ἐπὶ τῇ προφάσει ζητή-

σεως συμμοριῶν. Τὰ αὐτὰ ἐπανελήφθησαν καὶ εἰς τὸ χωρίον Ὀψίρηνα.

Ἐκτὸς δὲ τῶν συμμοριῶν Γιουννοὺς καὶ Σαδρεδὶν περὶ τὸ Περιστέριον καὶ Φλώρινα, ἐνεφανίσθησαν τοιαῦται καὶ περὶ τὸ Μορίχοβον, Μάκωβον, Σούχωδολ, Μπούκωβον καὶ Μπάτσι, ἐνσπείρουσαι τὸν φόβον καὶ τὸν τρόμον εἰς τοὺς χριστιανοὺς διὰ τῶν ἀπειλῶν καὶ ποικίλων διαδόσεων.

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐν Ἀηδονοχωρίῳ τῶν Σερρῶν συνέλαβον χωροφύλακες τοὺς ἐκ τῶν προκρίτων Γεώργιον Μερτζάνην, Πολυχρόνιον Βασιλείου καὶ Ἰωάννην Παναγιώτου, ἐπὶ τῇ ψευδεὶ κατηγορίᾳ ὅτι ἐξηφάνισαν τουρκαλβανὸν φονέα· ἔσυραν αὐτοὺς δεσμίους ὥς κύνας καὶ ἀφ' οὗ τοὺς ἐξυλοκόπησαν καὶ δὴ καὶ διὰ τῶν ἀκτηριδῶν τῶν ὅπλων τοὺς ἀπέλυσαν.

(16 ἰουνίου). Ὁ Κωνσταντῖνος Σταύρου μουκτάρης τοῦ χωρίου Πόρνα τῶν Σερρῶν καὶ οἱ Γεώργιος Ἀλεξίου καὶ Ἀξιος Ἀθανασίου, ἀζάδες, καὶ ὁ Γεώργιος Γκαλέκης, τσαούσης τοῦ αὐτοῦ χωρίου, κατεδικάσθησαν εἰς 20ήμερον φυλάκισιν (παυθέντες τῶν θέσεών των) διότι ἤρνηθήσαν νὰ ἐπιτρέψωσι τὴν συλλογὴν παρυνόμων ἐράνων ὑπὲρ μυστικοῦ σκοποῦ.

Ἐν Νεγκοβάνῃ τοῦ Μοναστηρίου τὴν 30ὴν μαΐου ἐπυροβολήθη τετράκις ὑπὸ συμμορίας ὁ Μῆτης Γάκης.

(12 ἰουνίου). Ὁ μουκτάρης Ἐγρὶ δερὲ ἀνηλεῶς ἐδάρη ὑπὸ τοῦ λοχαγοῦ τῆς χωροφυλακῆς ἐν Ζηλιαχώβῃ. Ἐνεκα δὲ τῶν παραπόνων, τὰ ὅποια ἔκαμεν εἰς τὸν μουτεσαρίφην τῇ συστάσει τοῦ μη-

τροπολίτου, οὗτος μὲν τὸν ἀπέμπεψεν, κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν του δὲ εἰς Ἑγρὶ δερὲ ἐδάρη ὑπὸ τοῦ χιλιάρχου μέχρις ἀναισθησίας. λέγοντος «τώρα πήγυνε εἰς τὸν δεσπότην σου νὰ μὲ καταγγείλῃς καὶ πάλιν».

=====

Κατὰ 8]βριον 1910 ἐφονεύθησαν ὑπὸ τούρκων ὁ Παναγιώτης ἐκ Καστορίας καὶ ὁ Μιχαὴλ ἐκ Χρουπίστης, ἐξηφανίσθη δὲ ἐξ αὐτοῦ τοῦ διοικητηρίου Κω νομπλάτης, ὅπου προσεκλήθη, ὁ διδάσκαλος Ποσδιβίστης Ἀθανάσιος Ἡλία.

Κατὰ 9]βριον 1910 ἐφονεύθη ὑπὸ ἀγνώστων ἐν τὸς τῆς αὐλῆς τῆς οἰκίας αὐτοῦ ὁ ἐν Μπεκζάρτσκε Ἀγγέλκος Διάκετς, φόβοι δὲ ἐκφράζονται ὅτι θὰ ἐπακολουθήσασιν καὶ ἄλλοι φόνοι, καθόσον, ἐνῶ ἡ Κυβέρνησις ἀφώπλισε τοὺς χριστιανοὺς, ἐξ ἄλλου ἐξοπλίζει τοὺς μουσουλμάνους διανείμασα εἰς αὐτοὺς ὅπλα, ὧν κατάλογον συνέταξεν ἡ διοίκησις· χωρὶς δὲ νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸ Δ. Συμβούλιον ἐζήτησε νὰ σφραγίσωσιν αὐτὸν τὰ μέλη αὐτοῦ, ἅτινα ἡρνήθησαν, ὡς ἦτον ἐπόμενον.

Κατὰ 10]βριον 1910 ἐν Τσαρσαμπᾶ τῆς ἐπαρχίας Ἀμασείας οἱ υἱοὶ τοῦ Χατζᾶ Ἀλῆ ζαδὲ Χατζῆβης καὶ Ἀρίφ μετὰ τινων ἄλλων παρασύραντες δι' ἀπάτης ἔξω τοῦ χωρίου τὸν 19ετῇ Γεώργιον Κων)νίδην, ἀφοῦ ἐξεβίασαν ἀσελγῶς, ἔπνιξαν αὐτόν.

Ταῦτοχρόνως περίπου ἐν Βάλζα τῆς ἐπαρχίας Κυζίκου χωροφύλαξ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀφορμῆς ἐπυροβόλησε διὰ τοῦ κυβερνητικοῦ ὅπλου τὸν ἐν τῷ καφενείῳ

καθήμενον νέον Γεώργιον Κολαβούζογλου καὶ ἐφόνευσεν αὐτόν.

Κατὰ μάρτιον τοῦ 1911 ληστής τῆς συμμορίας Ρέτζου Ριζᾶ ἐφόνευσε τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα κόρης, ἣν αὐτὸς ἐζήτει νὰ ἀπαγάγῃ, διότι ἐμνήστευσαν αὐτὴν μετ' ἄλλου.

Τῇ 18 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐφονεύθη ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Χουμόντος τῆς ἐπαρχίας Σερρῶν Γρηγόριος Γουγουλάτος ὑπ' ἀγνώστων, ἐπυροβολήθη δὲ κατ' ἐπανάληψιν, ἀλλ' ἀνεπιτυχῶς, ὁ Γεώργιος Κεχαγιᾶς, οὗ ἐφονεύθη ὁ ἵππος.

Ἐπίσης ἐν Φλωρίνῃ, σὺν ταῖς δολοφονίαις χριστιανῶν ἄλλων ἐθνοτήτων, ἀπετολμήθησαν τοιαῦται καὶ καθ' ἡμετέρων. Τοιοῦτοι δὲ φόνοι καὶ ἀποπειραι φόνων ὑπ' ἀγνώστων ἐγένοντο εἰς πολλὰς πόλεις καὶ κωμοπόλεις καὶ τὴν ὑπαιθρον χώραν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ κατὰ προὔχόντων ἰδία, ἔνεκα τῶν ὁποίων καὶ τῶν διαδιδομένων περὶ προγραφῶν ὑπὸ μυστικῶν κομιτάτων, πολλοὶ ἐγκαταλείπουσι τὰς οἰκογενείας, ἐργασίας καὶ τὴν πατρίδα αὐτῶν, καὶ ἀναχωροῦσιν.

Τῇ 2 μαΐου 1911 εὐρέθη νεκρὸς διὰ στραγγαλισμοῦ ἔξω τῆς κωμοπόλεως Τυράννων τῆς ἐπαρχίας Δυρραχίου ὁ ἐνδεκαετής Χαράλαμπος Κ. Λιάσκου, διότι δῆθεν ἔκοψε καρποὺς ἐκ τοῦ κήπου ἐνὸς τεκκέ.

Τῇ 6 μαΐου 1911 ἐν Πρεβέζῃ οἱ ἀστυνομικοὶ Πεκὶρ καὶ Λουτφῇ μετὰ τοῦ χωροφύλακος Λιάτου εἰσελθόντες εἰς τὸ καφενεῖον τοῦ Γ. Μπέκα, ἀφοῦ ἐξύβρισαν καὶ χριστιανοὺς καὶ χριστιανικὴν θρησκείαν

ἐπυροβόλησαν κατὰ τοῦ Σπύρου Σπόνια. Τοῦτον δ' ἀμυνθέντα διὰ μαχαίρας ἀπήγαγον δέροντες ἀνηλεῶς εἰς τὰς φυλακὰς, ὅπου καὶ ἀπέθανεν ἐκ τοῦ δαρμοῦ καὶ τῶν πληγῶν τῶν ὀργάνων τῆς ἐξουσίας.

Κατὰ μάρτιον μεταξὺ Χουμόνδος καὶ Ὀσμὰν Καμήλα τῆς ἐπαρχίας Σερρῶν ἐφονεύθη ὑπὸ τούρκων ὁ Γρηγόριος Γκογκαλάκης διὰ πελέκεως.

Κατὰ μάρτιον συμμορία τουρκικὴ, ἐνεδρεύουσα παρὰ τὸ χωρίον Καβαλλάρι τῆς Χαλκιδικῆς, ἐφόνευσεν τοὺς ἐκ τοῦ χωρίου Λαϊνῶν Ἀθανάσιον Ἰωάννου καὶ Δημήτριον Γκίτσον, μεταβαίνοντας εἰς τὴν λίμνην ἁγ. Βασιλείου πρὸς ἀλιείαν.

Κατὰ ἀπρίλιον ἐν πλήρει ἡμέρᾳ καὶ πρὸ τοῦ καταστήματός του ἐφονεύθη ὑπὸ ἐπιλοχίου ἐν Φλωρίνῃ ὁ Λάζαρος Τσίμας ἐκ Ποσιδερίου.

Κατὰ μάϊον τουρκικὴ συμμορία ὑπὸ τὸν Ἀλῆ Μολᾶν ἐφόνευσεν παρὰ τὸ χωρίον Τρίμεγκα τὸν Πασχάλην Ἀζέρην, δις δὲ ἐπυροβόλησε κατὰ τοῦ Καλλιαγκούλα.

Μετὰ τὴν ἄνω ἔκθεσιν ἐγνώσθη ὅτι ἐν Γαλατίστῃ τῆς Χαλκιδικῆς τῇ 20 ἰουνίου στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα μεταβὰν νὰ ἐνεργήσῃ ἐρεύνας, συνεπείᾳ ψευδοῦς καταγγελίας ὅτι ἐνοσηλεύετο ληστῆς Μῆτσος ὀνόματι, συνέλαβε καὶ ἔδειρεν ἀνηλεῶς ἑξ πολιτῶν δύο ἰατροί· Ἐκ τούτων οἱ Ἀθανάσιος Φεράτης καὶ Μπόλκας πνέουσι τὰ λοίσθια.

Ταῦτα ἐκ τῶν πολλῶν, περὶ ὧν ἐκθέσεις καθ' ἑκάστην ἀποστέλλονται εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, ἐπεκτει-

νόμενα οὐχὶ μόνον ἐπὶ ἀτόμων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ χωρίων καὶ ἐπαρχιῶν ὁλοκλήρων ἀνὰ πάντας σχεδὸν τοὺς νομοὺς τοῦ Κράτους.

Ὑπομιμνήσκεται ἐπίσης, ὅτι κρούσματα τοῦ ἐμπορικοῦ ἀποκλεισμοῦ τοῦ ἐφαρμοζομένου εἰς ξένους ὑπηκόους ἀναφαίνονται ἤδη καὶ καθ' ὁλοκλήρων χωρίων. Ἀλλαχοῦ δὲ χωρία χριστιανικὰ ἀποκλείονται ὑπὸ συμμοριῶν, συμμετεχόντων καὶ τῶν πέριξ μουσουλμανικῶν χωρίων, μέχρι βαθμοῦ τακτικῆς πολιορκίας, πρὸς πλήρη ἐξόντωσιν. Οὕτω ἐν Πλησιβίτση τῆς Ἡπείρου ὁ ἐκ τοῦ γειτονικοῦ χωρίου Κόσκας Μουχαρέμ Ρεσῆτ, ἀφοῦ ἐφόνευσεν 8 ὑπὸ τὰς τραγικωτέρας τῶν συνθηκῶν καὶ ἐτραυμάτισε 3, ἐφήρμοσεν ἐμπορικὸν κατὰ τοῦ χωρίου ἀποκλεισμόν, ἐπολιόρκησε δὲ τοῦτο οὕτω στενῶς, ὥστε εἰς οὐδένα ἐπιτρέπει νὰ ἐξέλθῃ πρὸς ἐργασίαν καὶ εἰς οὐδένα ἐκ τῶν κατοίκων τῶν πέριξ μουσουλμανικῶν χωρίων ἐπιτρέπει νὰ φέρωσιν ἔξωθεν ἔμπορεύματα πρὸς πώλησιν καὶ δὴ καὶ ἄλευρον.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000023256

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

